

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 26.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в закрито заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

като разгледа дело номер **782** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Със Заповед № 90/22-0281-000558 от 30.12.2022г., издадена от младши инспектор в РУ К. – ОДМВР П., е наложена на Г. П. Х. от [населено място] принудителна административна мярка по /ПАМ/ чл.171,т.1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството на управление на МПС.

Срещу наложената ПАМ адресатът на заповедта Г. Х. е подал жалба до съда чрез адв. П.-М. М. Бозов. С жалбата е направено и искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед по съображения, че действието на акта може да причини на лицето трудна и непоправима вреда. Конкретно се сочи, че работата на жалбоподателя е свързана с използването на автомобил и с придвижване от едно място на друго, поради което ако не може да използва автомобила си, би могъл да загуби работата си и основния доход да прехрана на семейството си. Излагат се и доводи, че жалбоподателят очаква дете, заченато чрез инвитро процедури и в случай на необходимост от неотложна помощ, това би затруднило значително семейството му поради това, че приятелката му не е шофьор. Твърди, че поради заболяването му – декомпенсирвана цироза с отстраняване на жлъчката на Г. Х. е забранена консумацията на алкохол и същият не употребява такъв повече от 5 години. По същество се оспорва обстоятелството, че жалбоподателят въобще е управлявал автомобила, като се твърди, че не е шофирал и че колата е била паркирана, а ключът се е намирал вътре в къщата, далеч от него. Иска се спиране изпълнението на заповедта за налагане на ПАМ.

По така направеното искане, съдът, за да се произнесе, взе предвид следното:

Съгласно чл.166, ал.2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична

забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

В случая с оглед разпоредбата на чл.172, ал.6 от ЗДВП е налице допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на оспорения административен акт.

Условие за спиране изпълнението на административния акт съгласно чл.166, ал.4 във връзка с ал.2 от АПК е наличието на вероятност от причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда вследствие допуснатото предварително изпълнение. В тежест на оспорващия е да обоснове наличието на такава вероятност, като изложи твърдения, подкрепени с доказателства, за факти и обстоятелства относно вида, характера и размера на вредите, които биха му били причинени в резултат на допуснатото предварително изпълнение. В случая жалбоподателят не е обосновал и доказал, че от предварителното изпълнение на заповедта, с която му е наложена ПАМ, ще произтекат за него вреди, които могат да се определят като значителни или труднопоправими.

На първо място, не са представени доказателства, че трудовите функции на лицето, наето от АЛДИ К. Г. ЕООД като водопроводчик, са свързани с управление на лек автомобил. В представения с жалбата трудов договор като месторабота на лицето е посочен [населено място], а няма други доказателства / напр. длъжностна характеристика/, от които да може да се направи заключение, че за изпълнението на служебните задължения на лицето е необходимо свидетелство за управление на МПС, респективно, че липсата на СУМПС би затруднило или довело до невъзможност жалбоподателя да изпълнява трудовите си функции. Следователно твърдението, че предварителното изпълнение на оспорената заповед може да причини на оспорващия труднопоправима вреда, изразяваща се в невъзможност за изпълнение на трудовите задължения и вследствие на това –до загуба на работата, респективно на основния доход за семейството, се явява недоказано.

На следващо място, недоказани са и твърденията относно затрудненията, които биха произтекли за семейството на жалбоподателя вследствие временното отнемане на свидетелството му за управление на МПС. Доводът, че приятелката на жалбоподателя не притежава свидетелство за правоуправление на МПС, е голословен, но дори това да е така, не може да се приеме, че невъзможността жалбоподателят да управлява притежавания от приятелката му лек автомобил би затруднило значително или би пречатвало достъпа ѝ до медицинска помощ в случай, че такава е необходима. Съдът приема, че прилагането на мярката действително е свързано с причиняване на известни неудобства и затруднения за жалбоподателя, вероятно и за неговото семейство, но също така отчита, че това е закономерна и целена последица от прилагането на този вид принудителни мерки, чието настъпване е предвидено и отчетено от законодателя, поради което то не може само по себе си да бъде квалифицирано като значителна или трудно поправима вреда.

По изложените съображения съдът счита, че не са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения, Административен съд София –град, III отделение, 51 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Г. П. Х. за спиране изпълнението на Заповед № 90/22-0281-000558 от 30.12.2022г., издадена от младши инспектор в РУ К. – ОДМВР П..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: